รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการ. (2543). คู่มือฝึกอบรมอาสาสมัครเพื่อคนพิการ. ขอนแก่น: ขอนแก่นศิริภัณฑ์ออฟเซ็ต.
- ชาญวิทย์ พรนภดล. (2547). *โรคสมาธิสั้น*. กรุงเทพมหานคร: บียอน อินเทอร์ ไพรซ์.
- ชาญวิทย์ เงินศรีตระกูล. (2545). Common Behavioral and Emotional Problems in Pediatrics. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พริ๊นติ้ง เฮาส์.
- ชลธิชา เกื้อสกุล. (2546). การเปรียบเทียบผลของการใช้เบี้ยอรรถกรกับการใช้หลักพรีแมคที่มี ต่อ พฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ลอย สายอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา พิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดาราพร ซื่อเธียรสกุล. (2540). การเปรียบเทียบผลการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็น รายบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน สมุทรสาครวิทยาลัย จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฐิติพัฒน์ สงบกาย. (2533). ผลของการกำกับตนเองต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของ ตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตสาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัยนา เอื้ออำนวยซัย. (2539). ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อพฤติกรรม ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานิเวศน์. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.
- นงพงา ลิ้มสุวรรณ. (2542). *โรคสมาธิสั้น Attention Deficit/ Hyperactivity Disorders*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมสาสตร์
- ประทีป จินงี่. (2539). ผลการเตือนตนเองต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งผลต่อการพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- ประเทือง ภูมิภัทราคม (2540). การปรับพฤติกรรม ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ปิยนันท์ ปานนิ่ม. (2549).ผลของการใช้รูปการเสริมแรงทางบวกในการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน บนเว็บที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มี สมาธิสั้นและมีพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขา โสตทัศนศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนุช ภมรกูล. (2550). การศึกษาผลการปรับพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งของเด็กสมาธิสั้น ที่ได้รับการปรับ พฤติกรรม โดยโปรแกรมการปรับพฤติกรรมแบบควบคุมตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ผดุง อารยะวิญญู. (2544). วิธีสอนเด็กสมาธิสั้น. กรุงเทพมหานคร: แว่นแก้ว. พนม เกตุมาน. (2548). สุขใจกับเด็กสมาธิสั้น. กรุงเทพมหานคร: คัลเลอร์ ฮาร์โมนี่.

พีรวัส นาคประสงค์. (2548). ผลของการใช้กิจกรรมศิลปะประกอบบทเรียนเพื่อเพิ่มความใส่ใจต่อ การเรียนของเด็กสมาธิสั้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษาพิเศษ ภาควิชา จิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

เพียงทิพย์ พรหมพันธุ์. (2549). เด็กสมาธิสั้น. กรุงเทพมหานคร: for child.

- ภูวดล แก้วมณี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษาภาควิชาวิจัยและ จิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มธุรส หอทอง.(2542). *ผลการใช้เทคนิคการเตือนตนเองต่อพฤติกรรมรบกวนชั้นเรียน*. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มงคลรัตน์ สิมพา. (2547). ผลของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแข่งขันควบคู่กับการควบคุมตนเอง
 และการเรียนรู้แบบร่วมมือแข่งขันควบคู่กับการปรับสินใหมที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 21 อำเภอบ่อพลอย จังหวัด
 กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะ
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- มณฑิรา ศรีซัย (2541). ผลของการแต่งพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมการตั้งใจทำงานและความ ถูกต้องของงานของนักเรียน อายุ 7 ถึง 10 ปี ที่มีสมาธิบกพร่องและมีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- รดาธร นิลละออ(2548). ผลของการใช้โปรแกรมการปรับพฤติกรรมโดยการชี้แนะด้วยภาพเพื่อลด พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของเด็กสมาธิสั้น วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษาพิเศษ ภาควิชา จิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- รัฎเกล้า ซาตะวราหะ. (2542). ผลการเตือนตนเองของผู้เรียนและพฤติกรรมคาดหวังของครูที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความสนใจในวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อิสลามวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ้งวิภา เจริญราษฎร์. (2546). การดูแลบุคคลสมาธิสั้น: ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกชมรมผู้ปกครอง
 บุคคลสมาธิสั้นแห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร.วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาลังคมสงเคราะห์ คณสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลัดดาวัลย์ วรพันธุ์. (2550). การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคชี้แนะด้วยวาจา การเสริมแรง
 ทางสังคม และการชี้แนะด้วยวาจาควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ที่มีต่อพฤติกรรม
 ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
 การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลำไย สายโงน. (2542). ผลของการใช้วิธีการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนในวิชา
 วิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนทางวิทยาศาตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- วริสรา จุ้ยตอนกลอย. (2553). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 1 ที่มีภาวะสมาธิสั้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วงศ์สิริ แจ่มฟ้า. (2541). ผลของการจัดกิจกรรมบำบัดต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของสมาธิ บกพร่องอายุ 9-12 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาสุขภาพจิต.ภาควิชาจิตเวช ศาสตร์ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันวิสาข์ กาญจนศรีกุล. (2547). การพัฒนาสมาธิและจิตนาการสำหรับเด็กสมาธิสั้น ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการ แนะแนว.ภาควิชาจิตจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริรัตน์ เฉลิมไทย. (2546). พฤติกรรมทางสังคมของเด็กสมาธิสั้น: กรณีศึกษา. วิทยานิพนธ์
 ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว.ภาควิชาจิตจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). **จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน.
- สยุมพร เค ไพบูลย์. (2543). *ถ้าเด็กขาดสมาธิจะทำอย่างไร*?. เชียงใหม่: นพบุรีการพิมพ์.
- เสมอใจ ชื่นจิต. (2533). การเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นม้ธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็น รายบุคคล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2553). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขา จันทร์เอม. (2541). จ*ิตวิทยาเด็ก*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2553). จ*ิตวิทยาการศึกษ*า. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณี พุทธิศรี. (2548). ภาวะซึมเศร้าในมารดาของเด็กสมาธิสั้น. กรุงเทพมหานคร. วารสาร สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, ปีที่ 48, ฉบับที่ 1, มกราคม – มีนาคม 2548, หน้า 60
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานสำนักนายกรัฐมนตรี. (2543).

 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2543. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- โลภา มะเครือสี. (2537). การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการวางเงือนไขเป็นกลุ่มที่ มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างศรี

- สะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพร พันธุ์วงศ์. (2548). ผลของการฝึกจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). สร้างสมาธิให้ลูกคุณ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยและพัฒนา ครอบครัว.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: ซันต้า การพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

- Albano, A. F. (2009). The effects of a Self Monitoring Intervention Package on Special Education Students in There, Middle School Inclusion Classes. The Master's thesis of Science or Arts or Education, Department of Curriculum & Instruction, the State University of New York University at Fredonia Fredonia, New York.
- American Psychiatric Association. (1994). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*. 4th ed. (DSM IV). Washington, DC: Author.
- American Psychiatric Association. (2000). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders.* 4th ed. (DSM IV-TR). Washington, DC: Author.
- Axelrod, M. I., Zhe, E. J., Haugen, K. A., & Klein, J. A. (2009). Self-management of on ask homework behavior: A promising strategy for adolescents with attention and behavior problems. School Psychology Review, 38(3), 325-333.
- Bandura, A. (1977). Social learning theory. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1986). Social foundation of thought and action: A Social cognitive theory.

 Englewood Cliffs: Prentice-Hail.
- Carrie L. Winfield. (2010). Efficacy of A Self Monitoring Technique to Improve Academic Skill. *Psychology Review*, *37*(3), 312-320.
- Cassidy B. (2009). Self monitoring to Improve Academic Success For a High School Student Identified With Attention Deficit Hyperactivity Disorder. Master's thesis,

- Department of Education and Human Development, University of Sountern Maine.
- Cooper. (2007). Applied Behavior Analysis. Pearson/Merrill-Prentice Hall.
- DiGangi, S. A., Maag, J. W., & Rutherford, R. B. (1991). Self-graphing of on-task behavior: Enhancing the reactive effects of self-monitoring on on-task behavior and academic performance. *Learning Disability Quarterly, 14*, 221-229.
- DuPaul, G. J., & Stoner, G. (2002). *Interventions for attention problems*. New York: Guilford.
- M. R. Shinn, H. M. Walker, & G. Stoner (Eds.), *Interventions for academic and behavior problems II*: Preventive and remedial approaches (pp. 913-938). Bethesda, MD: NASP.
- Johnson, E. (2007). The Effects of a Self-Monitoring Package, using a on Student Ontask Behavior in Special Education and General Education and Special Settings. Special Education and Rehabilitation, *The Journal of Special Education*, 39(4), 140-151.
- Elliott, S. N. DiPerna, J. C., & Shapiro, E. (2001). AIMS: Academic Intervention Monitoring System. United States of America: The Psychological Corporation, a Harcourt Assessment Company.
- Fuchs, L., & Fuchs, D. (n.d.). Student progress monitoring. In What is scientifically based research on progress monitoring? Retrieved May 19, 2009, from National enter on Student Progress Monitoring website:
- Gessley, J. (2006). The effects of self-graphing on the oral reading rate of second and third grade students. The master's thesis, University of Kansas.
- Hallahan, D., & Sapona, R. (1983). *Self monitoring of attention with learning-disabled children: Past research and current issues*. Journal of Learning Disabilities, 16. 616 621.
- Harris, K. R., Friedlander, B. D., Saddler, B., Frizzelle, R., & Graham, S. (2005). Selfmonitoring of attention versus self-monitoring of academic performance:

- Effects among students with ADHD in the general education classroom. *The Journal of Special Education*, 39(3), 145-157.
- Horner, R. H., Carr, E.G., Halle, J., McGee, G., Odom, S., & Wolery, M. (2005). The use of single-subject research to identify evidence-based practice in special education. *Exceptional Children*, 71, 165-179.
- Kristen N. Wilson, M. Ed. (2010). Self Management of Classroom Preparedness: Effects on Students with Attention Deficit Hyperactivity Disorder and Specific Learning Disabilities in Limited Resource Environments. This Master's Research Project, Department of Teacher Education, .
- Lee, S., Palmer, S. B., & Wehmeyer, M. L. (2009). Goal setting and self-monitoring for students with disabilities. *Intervention in School and Clinic*, 44(3), 139-145.
- Mancina, C., Tankersley, M., Kamps, D., Kravits, T., & Parrett, J. (2000). Reduction of inappropriate vocalizations for achild with autism using a self-management treatment program. *Journal of Autism & Developmental Disorder*, *30*, 599–606.
- McDougall, D., Farrell, A., & Hoff, K.E. (2004). Research on self-management techniques used by students with disabilitiesin general education settings: A promise fulfilled? Manuscript submitted for publication.
- McLaughlin, T.F., Krappman, V.F., & Welsh, J.M. (1985). The effects of self-recording for on-task behavior of behaviorally isordered special education students. *Remedial and Special Education*, 6, 42–45.
- Moore, D.W., Prebble, S., Robertson, J., Waetford, R., & Anderson, A. (2001). Self-recording with goal setting: A selfmanagement programme for the classroom. *Educational Psychology*, 21, 255–265.
- Natalia A. (2006). Increasing on-task behavior in the classroom: Extension of self monitoring strategies. *Journal of Positive Behavior Interventions* 13(3): 178-190.
- Reid, R. (1996). Research in self-monitoring with students with learning disabilities: The present, the prospects, the pitfalls. *Journal of Learning Disabilities*, 29, 317–331.

- Reid, R., Trout, A.L., & Schartz, M. (2005). Self-regulation interventions for children with attentiondeficit/hyperactivity disorder. *Council for Exceptional Children 71*(4), 361-377.
- Rock, M. L. (2005). Use of strategic self-monitoring to enhance academic engagement, productivity, and accuracy of students with and without exceptionalities. *Journal of Positive Behavior Interventions*, 7(1), 3-18.
- Schunk, D.H. (1981). Modeling and Attributional Effects on Children's Achievement: A Self-Efficacy Analysis. *Journal of Educational Psychology*. 73: 93-105.
- Schunk, D.H. (1984). Enhancing Self-Efficacy and Achievement Through Rewards and Goals Motivational and Information Effects. Journal of Educational Psychology. 78: 29-34.
- Shapiro, E. S. et., al. (2002). Self-monitoring interventions for children and adolescents.
- Walker H., & Stoner G. (2005.), *Interventions for academic and behavior problems II:*Preventive and remedial approaches. Bethesda, MD: NASP.
- Soyoung Park. (2011). Self-monitoring for Students with ADHD: A Look at Self-monitoring Strategies and Their Effects on Improving Attention and Behavior for Children with ADHD Insights on Learning Disabilities. *Insights on Learning Disabilities* 8(1), 51-68.
- Stacy Lynette Caldwell. (2010). The Effects of a Self-Management Procedure on the On-Task Behavior, Academic Productivity, and Academic Accuracy of Female Students with Disabilities in a Juvenile Correctional High School Setting.

 Dissertation Graduate Program in Education and Human Ecology.
- Webber, J., Scheuermann, B., & McCall, C. (1993). Research on self-monitoring as a behavior management technique in special education classrooms: A descriptive review. Remedial and Special Education, 14(2), 38-56.
- Winfield, C. L. (2010). Efficacy of a self monitoring technique to improve academic skill production. The Degree of Doctor of Psychology, School of Psychology.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจโปรแกรมการเสริมสร้างพฤติกรรมตั้งใจเรียนที่ใช้ กระบวนการเตือนตนเองสำหรับเด็กสมาธิสั้น

- อาจารย์ ดร.วรรณี เจตจำนงนุข
 อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2. อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ
 อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 3. อาจารย์ดุสิดา ทินมาลา อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 1. ชุดฝึกโปรแกรมการเสริมสร้างพฤติกรรมตั้งใจเรียนใช้กระบวนการเตือน ตนเองสำหรับเด็กสมาธิสั้น
- 2. แบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย
- 3. แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนของเด็กสมาธิสั้น (สำหรับเด็ก)
- 4. แบบสำรวจตัวเสริมแรง

ชุดฝึกการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับเด็กสมาธิสั้น โดยใช้กระบวนการเตือนตนเอง ครั้งที่ 1

เวลา

60 นาที

<u>วัตถุประสงค์</u>

- 1. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบจุดมุ่งหมายในการตั้งใจเรียนของตน
- 2. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทราบความหมาย และความสำคัญของพฤติกรรมความตั้งใจเรียน
- 3. เพื่อเป็นการเตรียมกลุ่มตัวอย่างให้พร้อมที่จะใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพฤติกรรม
 ความตั้งใจเรียนสำหรับเด็กสมาธิสั้นโดยใช้กระบวนการเตือนตนเอง
 อุปกรณ์
 - 1. แบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย
 - 2. แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับเด็ก
 - 3. แบบสำรวจตัวเสริมแรง
 - 4. ใบความรู้ เรื่อง ความหมายของพฤติกรรมความตั้งใจเรียน

วิธีดำเนินการ

- 1. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบความหมายของพฤติกรรมตั้งใจเรียนที่ใช้ในการทดลอง ตาม ใบความรู้ที่ 1
- 2. ผู้วิจัยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบจุดมุ่งหมาย คือ การเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียนของกลุ่ม ตัวอย่างเองโดยใช้ คำถาม ดังนี้
 - " ทำไมเราจึงต้องตั้งใจเรียน"
 - "ถ้าเราตั้งใจเรียน เราจะได้ประโยชน์อย่างไรบ้าง"
 - "ถ้าเราไม่ตั้งใจเรียน เราจะได้รับผลของการไม่ตั้งใจเรียนอย่างไรบ้าง"
- 3. แจกแบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมายแก่กลุ่มตัวอย่าง
- 4. สอนวิธีการใช้แบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย โดยให้กลุ่มตัวอย่างกำหนดพฤติกรรม เป้าหมายว่า ภายใน 1 สัปดาห์นี้ (4 คาบเรียนของแต่ละวิชา) กลุ่มตัวอย่างต้องการเห็น พฤติกรรมตั้งใจเรียนของตนเองเป็นอย่างไร มีแนวโน้มของกราฟมากขึ้นหรือลดลง เพื่อ อะไร

- 5. แจกแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมสำหรับตั้งใจเรียนสำหรับนักเรียน และสื่อที่ใช้ในการ บันทึกเวลาช่วงละ 5 นาที จำนวน 6 ช่วง รวม 30 นาที (โทรศัพท์มือถือ)
- 6. สอนวิธีการใช้แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับเด็ก และการใช้สื่อ ดังนี้
 - 6.1 ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่า โทรศัพท์มือถือที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ จะมีสัญญาณ เตือนเป็นระบบสั่นทุก 5 นาที จำนวน 6 ช่วง รวม 30 นาที และทุกครั้งที่กลุ่มตัวอย่าง รู้สึกถึงสัญญาณเตือนให้กลุ่มตัวอย่าง
 - ถ้าสังเกตว่ามีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเกิดขึ้นให้ใส่เครื่องหมาย ✔ ลงในช่อง "ใช่" ของแต่ละช่วงเวลา
 - 6.2 ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจว่า พฤติกรรมที่สังเกต ได้แก่
 - 1) ขณะที่ครูอธิบาย นักเรียนมองดูครูและสื่อการสอนที่ครูใช้ประกอบการสอน
 - 2) เมื่อครูซักถาม นักเรียนมองครู เมื่อครูถามเพื่อน นักเรียนมองเพื่อนที่ตอบ คำถาม
 - 3) เมื่อครูสั่งงาน นักเรียนมองครูขณะครูสั่งงานและทำงานตามที่ครูสั่งและจด งานลงสมุด
- 7. แจกแบบสำรวจการเสริมแรงแต่กลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างเขียนตัวเลขเรียงลำดับ สิ่งของที่กลุ่มตัวอย่างอยากได้มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด (1- 10)

ชุดฝึกการใช้โปรแกรมกาเสริมสร้างพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับเด็กสมาธิสั้น โดยใช้กระบวนการเตือนตนเอง

ครั้งที่ 2 - 3

 หัวข้อเรื่อง
 การดำเนินการฝึกสังเกตและบันทึกเป้าหมายด้วยตนเอง

 เวลา
 ครั้งละ 30 นาที (ในช่วงเวลาพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียน)

<u>วัตถุประสงค์</u>

เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของโปรแกรมการเสริมสร้างพฤติกรรม ตั้งใจเรียนสำหรับเด็กสมาธิสั้นโดยใช้กระบวนการเตือนตนเองได้อย่างถูกต้อง อปกรณ์

- 1. แบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย
- 2. แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับเด็ก

วิธีดำเนินการ

- 1. กลุ่มตัวอย่างเขียนพฤติกรรมเป้าหมายของตนเองในแบบบันทึกพฤติกรมเป้าหมาย
- 2. ผู้วิจัยทำการสอนเนื้อหารายวิชา (ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์) ตาม

เนื้อหาสาระที่กลุ่มตัวอย่างบางเรื่องที่ได้เรียนมา

- 3. กลุ่มตัวอย่างทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนเมื่อได้รู้สึกถึงสัญญาณเตือน เป็นระบบสั่นทุก 5 นาทีจำนวน 6 ช่วง รวม 30 นาที
- 4. ผู้วิจัยหรือผู้ดำเนินการฝึกใช้โปรแกรม นำค่าจำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมที่เด็กและผู้วิจัย หรือผู้ดำเนินการฝึกใช้โปรแกรม มาคำนวณร้อยละของช่วงเวลาพฤติกรรมตั้งใจเรียนและพล๊อต กราฟลงในแบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย

ชุดฝึกการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับเด็กสมาธิสั้น โดยใช้กระบวนการเตือนตนเอง

ครั้งที่ 4 – (ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องของการบันทึกพฤติกรรม)

หัวข้อเรื่อง

การดำเนินการฝึกใช้โปรแกรม ฯ

เวลา

ครั้งละ 30 นาที (สภาพการเรียนการสอนปกติในห้องเรียน)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของโปรแกรมการเสริมสร้างพฤติกรรม ตั้งใจเรียนสำหรับเด็กสมาธิสั้นโดยใช้กระบวนการเตือนตนเองได้อย่างถูกต้อง อ<u>ุปกรณ์</u>

- 1. แบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย
- 2. แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับเด็ก

วิธีดำเนินการ

- 1. กลุ่มตัวอย่างบันทึกพฤติกรรมเป้าหมายของตนเองในแบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย
- 2. ผู้ดำเนินการฝึกใช้โปรแกรม ฯ และกลุ่มตัวอย่างทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม ตั้งใจเรียนโดยใช้แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับเด็ก เมื่อได้รู้สึกถึง สัญญาณเตือนเป็นระบบสั่นทุก 5 นาทีจำนวน 6 ช่วง รวม 30 นาที
- 3. ผู้ดำเนินการฝึกใช้โปรแกรม ฯ นำค่าจำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมที่เด็กและผู้ดำเนินการ ฝึกใช้โปรแกรม ฯ มาคำนวณร้อยละของช่วงเวลาพฤติกรรมตั้งใจเรียนและพล๊อต กราฟลงในแบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย
- 4. หาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ดำเนินการฝึกใช้โปรแกรม ฯ กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งต้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องตั้งแต่ 80% ขึ้นไปอย่างน้อย 3 ครั้ง จึงจะเริ่มการใช้ โปรแกรม ฯ ได้

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง ความหมายของพฤติกรรมตั้งใจเรียน

พฤติกรรมตั้งใจเรียน หมายถึง การที่เด็กสมาธิสั้นแสดงออกถึงความสนใจ เอาใจใส่การ เรียนการสอน ตัวครูและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้ รวมทั้งติดตามการเรียนการสอนและไม่ ประพฤติตนที่เป็นการรบกวนชั้นเรียน พฤติกรรมจำแนกได้เป็น

- 1. ขณะที่ครูอธิบาย นักเรียนมองดูครูและอุปกรณ์ที่ครูใช้ประกอบการสอน หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างจะได้คะแนนพฤติกรรมนี้ก็ต่อเมื่อกลุ่มตัวอย่างหันหน้ามองดูครูตั้งแต่ ครูเริ่มเข้ามาในห้องเรียน ฟังครูเมื่อครูพูดหรืออธิบาย มองดูอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้ทุก อย่าง จะไม่มีการพูดคุย เล่นกัน แหย่กันกับเพื่อน หรือนำงานอื่นขึ้นมาทำ ไม่ลุกจากที่นั่งโดยไม่ได้ รับอนุญาต
- 2. เมื่อครูซักถาม นักเรียนมองครู เมื่อครูถามเพื่อน นักเรียนมองเพื่อนที่ตอบ คำถามครู หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างจะได้คะแนนพฤติกรรมนี้ก็ต่อเมื่อกลุ่มตัวอย่างมองดูครูเมื่อ ครูถามคำถามตนเองและเพื่อน และมองเพื่อนในขณะที่เพื่อนตอบคำถามครู
 - 3. เมื่อครูสั่งงาน นักเรียนสนใจและมองครูขณะครูสั่งงานและทำงานตามที่ครูสั่ง และจดงานลงสมุด หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างจะได้คะแนนพฤติกรรมนี้ก็ต่อเมื่อกลุ่มตัวอย่าง ทำงานตามที่ครูมอบหมายและเสร็จทันเวลาที่กำหนด

แบบบันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย

	เดือน			
٠ <u>. </u>		y 9	.е	
นกเรย	นคาดหวังว่าจะมีระด	าบพฤตกรรมตง เจ	เรยนอยางเร	
.00 —				
95				
90				
85				
80				
75				
70				
65				
60				
55 -				
50				
45		*		
40				
35				
30 —				
25				
20 +				
15				
10				
10				
5				

แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียน (สำหรับเด็ก)

ชื่อ-สกุล (ร	นักเรียน)	ชั้น ป.3/	•••••
	เดือนพ.ศเวลา		
	ในระหว่างคาบเรียนขณะนักเรียนได้ยินเสียงระบบสั่น ใ ของตนเอง ดังนี้	ให้นักเรียนประเมิ	นพฤติกรรม
- เม็า นั้น	อสังเกตพบการเกิดพฤติกรรมตั้งใจเรียน ในช่วงเวลาให้ใ	ส่เครื่องหมาย 🗸	์ ลงในช่อง

การเกิด	ช่วงเวลาที่สังเกต							
พฤติกรรม ตั้งใจเรียน	1	2	3	4	5	6	รวม	
ใช่								
ไม่ใช่								

แบบสำรวจตัวเสริมแรง

ชื่อ	 นามสกุล	ขั้น
	มต้องการมากที่สุดไปหาสิ่งที่นักเรีย เรียนต้องการมากที่สุด	เนต้องการน้อยที่สุด 10 อันดับ
	สมุดปกอ่อน	
	ไม้บรรทัด	
	ใอศกรีม	
	กบเหลาดินสอ	
	ดินสอ	
	สมุดปกแข็ง	
	เยลลี่	
	กบเหลาดินสอ	
	ยางลบดินสอ	
	สีใม้	
	ดินน้ำมัน	
	อื่นๆ(ระบุ)	

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1. ใบเสนอรายชื่อ
- 2. แบบสัมภาษณ์

ใบเสนอรายชื่อ

ชื่อ-น	เามสกุล	ปี	
เพศ	ี ชาย หญิง	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/	
ลักษ	ณะพฤติกรรมที่พบ		
ได้จัง	เการยินยอมจากผู้ปกครอง		
EVI 3 L	ได้รับการยินยอม		
	ไม่ได้รับการยินยอม		
		ชื่อคุณครู	
		01190 L@G11 3N 6	a

Functional Assessment Checklist for Teachers and Staff (FACTS-ส่วนที่ 1)

20 6			
=		~	
สถานที่ :			
ข้อมูลนักเรียน : ทัก	าษะหรือความสามารถที่นัก	เรียนทำได้หรือเป็นประโยร	ชน์ต่อชั้นเรียน
y a d	51 . of a 100		
ข้องเอพกตกรรงเทเ	י ו׳גרווזורוווורו פו פו פ		
ข้อมูลพฤติกรรมที่เ		v d	0
เชื่องช้า	ทะเลาะ/ก้าวร้าว		
เชื่องช้า			
เชื่องช้า	ทะเลาะ/ก้าวร้าว		
เชื่องช้า ไม่ รับผิดชอบ	ทะเลาะ/ก้าวร้าว	ดื้อรั้น/ไม่เชื่อฟัง	
เชื่องช้า ไม่ รับผิดชอบ	ทะเลาะ/ก้าวร้าว ใช้ภาษาไม่สุภาพ	ดื้อรั้น/ไม่เชื่อฟัง	
เชื่องช้า ไม่ รับผิดชอบ ไม่เข้าร่วม	ทะเลาะ/ก้าวร้าว ใช้ภาษาไม่สุภาพ	ดื้อรั้น/ไม่เชื่อฟัง	ชอบทำลายข้าวขก
เชื่องช้า ไม่ รับผิดชอบ ไม่เข้าร่วม	ทะเลาะ/ก้าวร้าว ใช้ภาษาไม่สุภาพ ใช้วาจาขู่กรรโชก	ดื้อรั้น/ไม่เชื่อฟัง ทำงานไม่เสร็จ	ชอบทำลายข้าวขณ อื่นๆ

ขั้นที่ 4	ข้อมูลกิจกรรม สถานที่ เวลาที่พฤติกรรมที่เป็นปัญหามักจะเกิดขึ้น
-----------	--

เวลา	กิจกรรม		แนวโน้	ไมที่จะเ	กิดพฤเ	ทิกรรม		พฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ชัด
		น้อยา	ที่สุด					
		มากเ	า์สุด					
		1	2	3	4	5	6	
					_			

		1	2	3	4	5	6	
c.								
		1	2	3	4	5	6	
		1	2	3	4	5	6	
		1	2	3	4	5	6	
		1	2	3	4	5	6	
		1	2	3	4	5	6	
		1	2	3	4	5	6	
		1	2	3	4	5	6	
		1	2	3	4	5	6	
	_	1	2	3	4	5	6	

เลือกกิจกรรม 1-3 กิจกรรมที่ประเมินได้ 4-6 เพื่อตอบคำถามในส่วนที่ 2

Functional Assessment Checklist for Teachers & Staff (FACTS-ส่วนที่ 2)

ชื่อนักเรียน :	วันที่:	
ผู้สัมภาษณ์ :		
สถานที่ :		
เวลาและกิจกรรม/สภาพแวดล้อม จากส่วนที่ 1		
เวลา/กิจกรรม สภาพแวดล้อม	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	
ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา		
ลักษณะของพฤติกรรม		
 พฤติกรรมเกิดขึ้นบ่อยเท่าไร (ความถี่ของพฤติกรร	ກ)	
พฤติกรรมเกิดขึ้นนานเท่าไหร่ (ระยะเวลาที่เกิด)		
ความรุนแรงของพฤติกรรม		
		_
	ผู้สัมภาษณ์ :	ผู้สัมภาษณ์ :ผู้ให้สัมภาษณ์:

สถานการณ์/เหตุการณ์ก่อนหน้าที่เกี่ย	ยวข้อง	ลักษณะสภาพแวดล้อม	
ความเจ็บป่วย	อื่นๆ	ถูกครูกล่าวตักเตือนทำกิจกรร	มในเวลา
<u> </u>		เรียน	
การใช้ยา		แยกตัวออกจากผู้อื่น	พักหรือ
ไม่พอใจคนรอบข้าง		เปลี่ยนกิจกรรม	
ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว		อยู่กับเพื่อน ทำกิ	จกรมที่น่า
ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน		เบื่อ	
		ทำกิจกรรมที่ใช้เวลานาน	ท้า
		กิจกรรมที่ต้องออกแรง	
		ทำกิจกรรมที่ยากเกินไป อื่นๆ	
ผลที่เกิดภายหลังจากพฤติกรรม (Conse	equences)		
ผลที่เกิดภายหลังจากพฤติกรรม (Conse สิ่งที่ได้รับหลังจากพฤติกรรม	equences)	สิ่งที่ได้หลีกเลี่ยงหลังจากพฤติกร	รม
	equences) อื่นๆ :		รม
สิ่งที่ได้รับหลังจากพฤติกรรม		สิ่งที่ได้หลีกเลี่ยงหลังจากพฤติกร	
สิ่งที่ได้รับหลังจากพฤติกรรม ความสนใจจากผู้ใหญ่		สิ่งที่ได้หลีกเลี่ยงหลังจากพฤติกร กิจกรรมที่ยาก	
สิ่งที่ได้รับหลังจากพฤติกรรม ความสนใจจากผู้ใหญ่ ความสนใจจากเพื่อน		สิ่งที่ได้หลีกเลี่ยงหลังจากพฤติกร กิจกรรมที่ยาก การว่ากล่าวตักเตือน	

สรุปพฤติกรรม

สถานการณ์ก่อนหน้าที่คาดว่าทำให้	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	ผลที่เกิดภายหลังจากพฤติกรรม
เกิดพฤติกรรม		

ท่านมีความมั่นใจว่าข้อมูลการสรุปพฤติกรรมนั้นถูกต้อง

ไม่มั่นใจ					มั่นใจ
มากที่สุด					
1	2	3	4	5	6

ท่านได้เคยใช้วิธีการเล่านี้ในการแก้ปัญหาพฤติกรรม

วิธีการแก้ปัญหาก่อนพฤติกรรมเกิ	ดขึ้น	วิธีการตอบสนองต่อพฤติกรรม				
เปลี่ยนตารงเรียน อื่นๆ :		ว่ากล่าวตักเตือน	อื่นๆ :			
เปลี่ยนที่นั่ง		ให้ไปห้องครูใหญ่				
ปรับ/เปลี่ยนหลักสูตร		พักการเรียน				
ปรับ/เปลี่ยนวิธีการสอน			_			

แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนของเด็กสมาธิสั้น (สำหรับผู้วิจัย)

ชื่อ-สกุล	(นักเรียนที่สังเกต)	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •			ชั้น ป.3/	
วันที่	เดือน	.พ.ศ	เวลา	น.	ถึงเวลา	
<u>คำชี้แจง</u>	ในระหว่างคาบเรียนข	ณะได้ยินเสีย	งระบบสั่น	ให้ประเมินพ	ฤติกรรมตั้งใจ	งเรียนของ
นักเรียน ด้	านี้					

- 1. ขณะที่ครูอธิบาย นักเรียนมองดูครูและสื่อที่ครูใช้ประกอบการสอน
- 2. เมื่อครูซักถาม นักเรียนมองครู เมื่อครูถามเพื่อน นักเรียนมองเพื่อนที่ตอบคำถามครู
- 3. เมื่อครูสั่งงาน นักเรียนสนใจและมองครูขณะครูสั่งงานและทำงานตามที่ครูสั่งและจดงาน ลงสมุด

การบันทึก – สังเกตและบันทึกช่วงเวลาละ 5 นาที เมื่อสังเกตพบการเกิดพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง ในช่วงเวลาให้ใส่ "1" ลงในช่องนั้น

หมายเหตุ การให้คะแนนพฤติกรรมนั้น ๆ ต้องเกิดเป็นระยะเวลา 2 นาทีขึ้นไป (ไม่ จำเป็นต้องเกิด 2 นาทีต่อเนื่อง)

ลำดับ	พฤติกรรมที่สังเกต	ช่วงเวลาที่สังเกต						
		1	2	3	4	5	6	รวม
(1)	ขณะที่ครูอธิบาย นักเรียนมองดูครู และสื่อที่ครูใช้ประกอบการสอน							
(2)	เมื่อครูซักถาม นักเรียนมองครู เมื่อครูถามเพื่อน นักเรียนมองเพื่อนที่ตอบคำถามครู							
(3)	เมื่อครูสังงาน นักเรียน มองครูขณะครูสั่งงานและทำงานตามที่ ครูสั่งและจดงานลงสมุด							

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนิจราวรรณ พรมแสง เกิดเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525 ที่จังหวัดสระบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเคมี จากคณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาเคมี มหาวิทยาลัยราชมงคลธัญบุรี ในปีการศึกษา 2548 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหา บัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2553